

வில்லிபாரதத்தில் இலக்கியக்கொள்கை

த. மகிலா ஜெனி ^{அ, *}

^அ தமிழ்த்துறை, இலக்குமிபுரம் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, (மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவுபெற்றது), நெய்யூர்-629802, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Literary Elements in Villi Bharatham

D. Mahila Jeni ^{a, *}

^a Department of Tamil, Lekshmiapuram College of Arts and Science, (Affiliated to Manonmaniam Sundaranar University), Neyyoor-629802, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
mahlajenijebasingh@gmail.com

Received: 13-06-2022
Revised: 03-10-2022
Accepted: 15-10-2022
Published: 09-12-2022

ABSTRACT

Literature is born out of the human mind and it created based on the emotional taste of a writer. Literature creates an intimate relationship between the creator and the reader. Through literature one can know the purpose and usefulness of literary techniques. Literature is a mirror that reflects life. Literature evolves over time. Every literary work is created in a different time and in a different environment. There are many elements in Villi Bharatham. Such elements are simile, content, description, interjections, allegory, etc. Overall, the article examines the literary elements that are featured in the Villi Bharatham.

Keywords: Villi Bharatham, Relationship, Elements, Literature

முன்னுரை

மனிதனின் வாழ்க்கையோடு பின்னிப்பிணைந்து காணப்படுவது மொழி. பேச்சு, எழுத்து முதலியவற்றால் மனிதன் தனது கருத்தைப் பிறருக்குத் தெரிவிக்கும் கருவி மொழி. அம்மொழியில் தோன்றிய இலக்கியங்கள் ஒவ்வொரு காலத்திலும், ஒவ்வொரு விதத்தில் தோன்றியுள்ளன. நாயக்கர் காலத்தில் குறைந்த அளவு இலக்கியங்கள் தோன்றின. இக்காலக்கட்டத்தில் வில்லிபாரதம் என்ற காப்பியமும் தோன்றியது. வில்லிபாரதத்தில் இடம்பெற்றுள்ள இலக்கியக்கொள்கைகள் குறித்து இக்கட்டுரையில் ஆராயப்படவுள்ளது.

வில்லிபாரதம்

திருமுனைப்பாடி நாட்டில் சனியூரில் பிறந்த வில்லிபுத்தூராழ்வார் என்பவர் பாரதத்தைத் தமிழில் இயற்றியுள்ளார். அவர் பெயரையும் சேர்த்து வில்லிபாரதம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இவரது காலம் கி.பி.16ம் நூற்றாண்டாகும். வடமொழியில் உருவான வியாசபாரதத்தைத் தழுவி எழுதப்பட்டுள்ளது. "கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டில் மாலிக்காபூர் தென்னகத்தின்மீது படையெடுத்தான். இதனால் தமிழர் தம் உரிமை இழந்தனர். மதுரையில் தோன்றிய இசுலாமியர் ஆட்சி, விசயநகரப் பேரரசின் தலையீட்டால் மறைய மதுரையில் நாயக்கர் ஆட்சி வேருன்றியது. நாயக்கர்கள் இருநூற்றேழு ஆண்டுகள் மதுரையைத் தலை நகராகக் கொண்டு ஆண்டனர். இக்காலக்கட்டத்தில்

வில்லிபாரதம் போன்ற காப்பியம் தோன்றியது” (Sakthivel, 2006). வில்லி பாரதம் பத்துப் பருவங்கள் உட்பட மூன்று சருக்கங்களையும் ஏறத்தாழ முந்நூறு காப்பிய மாந்தர்களையும் கொண்டுள்ளது.

இலக்கியக் கொள்கை

கொள்கை என்பது “ஒன்றைக் கொள்ளுதல் என்னும் பொருளுடையது. ஒருவரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் கருத்துக்கள், சிந்தனைகள் முடிவுகள் ஆகியவற்றைக் குறிக்கிறது. இலக்கியக் கொள்கை இலக்கியத்தின் அடிப்படை விதிகளைக் கூறுகின்றது. ஓர் இலக்கியத்தின் உள்ளடக்கம் எதனை முதன்மையாகக் கொண்டதோ அதுவே இலக்கியக் கொள்கை எனப்படும்” (Subbaiah, 2016).

வில்லிபாரதத்தில் இலக்கியக் கொள்கை

ஒவ்வொரு இலக்கியத்திற்கும் தனிப்பண்பும் பொதுமைப் பண்பும் உள்ளன. பல்வேறு இலக்கியச் சிறப்புகள் இணைந்து அமைவதே இலக்கியக் கொள்கை. வில்லிபாரதம் எதுகை, மோனை, அணிகள், வருணனை முதலான இலக்கியக் கொள்கைகளைக் கொண்டு விளங்குகிறது.

வில்லிபாரதக் காப்பியச் சிறப்பு

பெருங்காப்பிய இலக்கணக் கூறுகள், கிளைக்கதைகள், எதுகை, மோனை, அணிநிலங்கள், வருணனைகள் முதலானவை காப்பியத்தின் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன.

எதுகைத்தொடை

அடிதோறும் முதல் எழுத்து ஒத்த அளவினவாய் வந்து இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வருவது எதுகைத்தொடை எனப்படும் (Paramasivam, 2012).

“ஏனை வேந்தர் எதிர் இவரைப் பெருள்

தானை சூழ் மணிச்சந்தனு தேற்றியே

சோனை மா மதம் சோரும் கடநட

யானை என்ன இளவலோடு ஏகினான்” (Jagathratchagan, 2005)

“தன் துணை நின்றசாத்தகியைக் கூய்

வென்றிடு போரில் விசயன் இளைத்தால்

அன்றி முழக்கான் அதிர் வளை ஐயன்

சென்று அறிகுறி நீ என்று உரை செய்தான்”

இப்பாடல்களில் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வந்துள்ளது (Jagathratchagan, 2005).

மோனைத்தொடை

முதற்சீரில் வந்த எழுத்தே அடுத்து வருஞ்சீர்களுள் ஒன்றனுள்ளேயும் பலவற்றினுள்ளேயும் வந்து தொடுப்பது மோனைத் தொடை (Paramasivam, 2012).

“கங்கையின் கரைக் கண்ணுறு”

இப்பாடலடியில் மூன்று சீர்களிலும் முதலெழுத்து ஒன்று போல் இடம் பெற்றுள்ளது (Jagathratchagan, 2005).

அடிமோனைத்தொடை

முதல் அடியில் முதற்சீரில் முதலெழுத்தாக வந்த எழுத்தே அடிதோறும் முதற்சீர்களில் முதலெழுத்தாக வந்தமைவது அடிமோனைத் தொடை எனப்படும்.

“மண்டலம் பயில் உரகர் பேர் உயிர்ப்பினால் மயங்கி
மண்டு அலம் பெரா வருந்திய பெருந்துயர் மாற
மண்தலம் தனை, நிழல் எனும் மரபினால் தனது
மண்டலம் பொழிமிழ்தின் மெய் குளிரவே வைத்தோன்.” (Jagathratchagan, 2005)
இப்பாடலடியில் அடிதோறும் முதற்சீரின் முதலெழுத்து ஒன்றிவந்துள்ளது.

வருணனை

இலக்கியங்களில் சிறப்பிடம் வகிப்பது வருணனை. அவ்வருணனை ஏதேனும் ஒரு பொருளையோ நிகழ்வையோ கற்பனை கலந்து விளங்குகிறது.

வயல்களில் கூட்டமான சங்குகளும், சுவை ஈன்ற முத்துகளும் நிலவு ஒளி போன்று வீச, அதை நிலா ஒளி என்றெண்ணிச் செவ்வாம்பல் பகற்காலத்திலேயே மலர்கின்ற இயல்புடைய நீர்வளம், நிலவளம் முதலிய வளம் கொண்ட குருநாட்டையுடைய வீமன், கைகள் வீசுவதனால் உண்டான காற்றும், தொடைகள் அசைவதனால் உண்டான காற்றும் பொன்மலை போன்ற அழகுமிகு ஒளி உடல் அசைவதனால், உண்டான காற்றும் பரந்து எழுந்ததனால் அவன் செல்லும் காடுகளில் உள்ள மலைகளும் உயர் மரங்களும் முறிந்து விழுமாறும், அதனைக் கண்டு அனைவரும் வியப்புற்று எல்லாக் காற்றும் ஒன்றுகூடி எழுந்தன என்றும் வருணிப்பதை

“கைக் காற்றும் தொடைக் காற்றும் மூச்சுக் காற்றும்
கை மணி வரை போலக் கவின் கொள் சோதி
மெய்க் காற்றும், பரந்து எழுந்து வனத்திலுள்ள
வெற்பும் நெடுந்தரு அனைத்தும் ஓடிந்து வீழ
எக்காற்றும் உடன்று எழுந்த உகாந்த காலம்
எனச் சென்றான் இன வளைகள் எண் இல் கோடி
செய்க்காற்றும் செழுந்தரளம் நிலவு வீச
சேதாம்பல் பகல் மலரும் செல்வநாடன்” (Jagathratchagan, 2005)
இப்பாடல் வரி குறிப்பிடுகிறது.

அத்தினாபுரத்தின் அழகு வருணனை

அத்தினாபுரத்திரன் மாலைக் காலக் காட்சியானது பகல் முழுவதும் காணப்படும் சூரியனது ஒளி குளத்தில் உள்ள தாமரை மலர்த்தொகுதிகளில் படாதவாறு இருப்பது போல தெய்வமகளிர் மேல் சூரியனது படாதபடி பரப்பப்பட்டிருந்தது. அந்தப்பகல் பொழுது ஒடுங்கிவிட்டது என்கிற காரணத்தால் வரிசையாக மடக்கப்பட்ட அழகிய மென்மையான பட்டுக்குடைகளைப் போன்று காட்சியளித்தது. மாலை நேரத்து செவ்வானத்தின் தோற்றமானது, பிராமணர்கள் எல்லாரும் தாம் கழிக்க வேண்டிய கடமைகளை எண்ணி, வேத மந்திரமாகிய கொடிய வில்லின் மேலே, நீராகிய பானத்தைக் கையால் வைத்து சூரியனது பெரிய பகைவர்களான அசுரர்களின் மேலே பிரயோகித்தலால் பரவிய இரத்தம் போல நினைக்கும்படி மேற்குச் திசை சிவந்து காணப்பட்டது (Jagathratchagan, 2005). பாக்கு மரப்பழுத்தக் குலைகளுக்குப் பவழத்திரளும், பச்சை இலைகள், பச்சைக் குலைகளுக்கு மரகதமும், தொங்கும்

வெள்ளிய பாலைக்கு முத்துக்கோவையும், அந்நகரமானிகையையும், அந்நகரத்தில் எழும் பல்வேறு ஓலிகளும் வருணிக்கப்பட்டுள்ளன.

“கலந்து மங்கல முழவு வெண் சங் கொடு கறங்க

மிலைந்த பூங்குழல் வனிதையர் மெய்விளக்கெழுப்பக்

கலந்த தாமரைத் தடமெலாங் குவிந்தது கண்டு” (Jagathratchagan, 2005)

அணிநலன்கள்

அணி என்றால் அழகு என்று பொருள். இலக்கியங்களுக்கு அணி அழகு சேர்க்கின்றது. ஒரு செய்யுளில் இருக்கும் சொல் மற்றும் பொருளின் அழகை எடுத்துக்கூறுவது அணியாகும். வில்லிபாரத இலக்கியத்திலும் அணி இலக்கணம் பயின்று வந்துள்ளது.

தற்குறிப்பேற்ற அணி

கலைமானென்கிற வலிமையுள்ள வாகனத்தைக்கொண்ட வீரனாகிய வாயுதேவன், கல்வியையுடைய தேவர்களின் சஞ்சலமான புத்தியை அளவிட்டு அறியுந்தன்மை போல தேவநெறியிலே இறைஞ்சுவான். தேவர்களின் புத்தி எவ்வாறு உள்ளது மதித்து அறிதற்கு அந்தக்கங்கா தேவியின் உடுத்த ஆடையை வாயு தேவன் விலகச் செய்வது காரணமாகுதலால் இமையவர் மதியினை மதிக்கு மாறுபோலன்று என்றதால் தற்குறிப்பேற்ற அணி வந்துள்ளது.

“இருங் கலை யிமையவ ரெதிரிறைஞ்சுவாள்

மருங் கலை மதியினை மதிக்குமாறு போல்

அருங் கலை யயலுற வதிரந்து வீசினான்

பொருங் கலை யெனு மிகற் புரவி வீரனே” (Jagathratchagan, 2005)

இறந்து போன பாண்டுவின் நிலை இனிது கூறப்பட்டுள்ளது. புணர்ச்சியே இந்தப் பாண்டுவின் உயிரொழிவுக்குக் காரணமாதலால் “பெரும்படை மதனமை பாற் பொன்றினன்” என்றதால் தற்குறிப்பேற்ற அணியாயிற்று.

வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி

வம்பு என்பது வெவ்வேறு பொருளில் வந்துள்ளது.

“வெம்பையாடரவ மாய வென்றிடு விகங்கராச னென வீடுமன்

தும்பையாட மரின் மாய வெல்லவல சூரனாகுவனியா னெனார்

வம்பை மோது முலை வம்பை வீச சூழல் வம்பை மன்று மெழில்வரி கொள்கூர்

அம்மை மாணும் விழியம்பை யென்பவளு மரிய மாதவ மியற்றினாள்” (Jagathratchagan, 2005)

இப்பாடலில் வம்பை - கச்சை மோதுகின்ற தனங்கள்

“வம்பை வீசுகுழல் - வாசனை வீசுகின்ற கூந்தல்

வம்மை மன்னும் எழில் - புதுமை பொருந்திய அழகு”

என்று வெவ்வேறு பொருளில் வந்துள்ளதால் வேற்றுப் பொருள் வைப்பணியாயிற்று.

கொஞ்சுகின்ற கிளியையொத்த மொழியையுடையவளான மாத்திரியின் ஆம்பல் மலர் போன்ற வாயிதழினின்று தோன்றிய அமிரத்தத்தினால் பாண்டு மகாராசன் உயிரொடுங்கினான். இது என்ன

ஆச்சரியமோ தான் அஞ்சத்தக்க தீவினையினால் அருமையான அமிர்தமும் விஷமாகும். உரிமையாகக் கொள்ளத்தக்க நல்வினையினாலே நஞ்சும் அமிர்தமாகும்.

“கொஞ்சுகிளியன்ன மொழி

எஞ்சினராபதி” (Jagathratchagan, 2005)

உவமையணி

சூரியன் தனது கிரகணங்களால் நறுமணம் நீங்காத தாமரை யோடையின் தாமரை முகம் மலரத் தழுவுவது போல தன்னுடலில் நறுமணம் நீங்காத பதுமினி யென்னும் உத்தம சாதி மாதரான குந்தியின் தாமரை போன்ற முகம் மலர்ச்சியடையத் தன் கைகளால் அணைத்தானென்பதால் உவமையணியாயிற்று.

“செம்பொனாடையுங் கவச குண்டலங்களுள் திகழ் மணி முடியாரம்

பைம்பொனங்கதம்புனையவங்களும் பவள மேனியுமாகி

வம்பறாத மெய்ப்பது மினியெனச் செழுமறை றுவன்மடப்பாவை

அம்புயானை மலர் வறக் கரங்களாலணைத்த னழைகெய்த” (Jagathratchagan, 2005)

அழகிற்கு மன்மதனும், அழகு திறல் என்ற இரண்டிற்கும் முருகக்கடவுள் உவமையாவார். மெல்லிய மலர்களைக் கொண்டு மூவுலகத்து ஆடவர் மகளிரையெல்லாம் வெல்லும் வல்லமை பெற்றுள்ளான். மன்மதனென்ற காரணத்தால் அழகு திறல் என்ற இருதன்மையிலுமே இருவரும் உவமையாகக் கொள்ளப்படுவதால் உவமையாயிற்று “புதுமந்தமென்புவையும்” (Jagathratchagan, 2005).

பரியாய அணி

புறப்பகையை வென்று மாறுபட்ட ஆஜ்ஞாசக்கரத்தைச் செலுத்திய தலைவனான பாண்டு இப்போது அகப்பகையை ஒழித்து ஞானத்தைச் செலுத்தும் முதல்வனாவான். ஒருவனிடத்து மாறான இருநிலை தோன்றியது. காமம் முதலியவற்றைப் பகையென்பதற்கு ஏற்ப யோகத்தைப் பகையென்றதால் பரியாய அணி ஆயிற்று

“உற்றுப்புறத்துப் பகையாடி யுடன்ற வெல்லாம்

செற்றுப் புவியிற்றனியாழி செலுத்து நீரான்

பற்றற்ற யோகப்படையாலும் பகைகளாலும்

முற்றத் துறந்து பெருஞான முதல்வனானான்” (Jagathratchagan, 2005)

தன்மை நவீற்சியணி

புத்திரரைப் பெறாதோரால் இல்வாழ்வில் இனிமை பெற முடியாது என்பதால் தன்மை நவீற்சியணியாயிற்று. “கல்லாமழலை கற்க முடியாத மழலை யென்படிதாம்” (Jagathratchagan, 2005)

முடிவுரை

நாயக்கர் காலத்தில் எழுந்த வில்லிபாரதக் காப்பியத்தின் இலக்கியக் கொள்கையான எதுகை, மோனை, வருணனை, அணிநலன்கள் இடம் பெற்றுள்ளதை வில்லிபாரதத்தில் இலக்கியக் கொள்கை என்ற தலைப்பிலமைந்த கட்டுரை மூலம் வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளது.

References

- Jagathratchagan, S. (2005) Villibharatham, Veman Pathippagam, Chennai, India
- Paramasivam, S. (2012) Natramil Ilakkanam, Kavikuyil Printers, Chennai, India
- Sakthivel, S. (2006) Tamil Mozhi Varalaru, Manivasakar Pathippagam, Chennai, India.
- Subbaiah, R. (2016) Ilakkiya Thiranaivu Isangal Kolkaigal, Palai Publications, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License